

[Yvonne Herløv Andersen]

er det, vi, tror jeg, med god grund kan spørge: hvorfor netop disse organisationer? Det samme gælder i nogen grad bestemmelsen om en udvidelse af miljøankenævnet med de i denne paragraf omtalte organisationer. Vi havde hellere set den nuværende ordning opretholdt, for for så vidt vi er orienteret, har den fungeret tilfredsstillende.

En anden paragraf, jeg gerne vil nævne, er § 11, hvor man efter stk. 3 kan ændre en tilladelse uden erstatning. Det er man ifølge Karnov kommet uden om ved kun at give midlertidige tilladelser. Vi havde gerne set, at dette forhold var blevet ændret, idet vi mener, at det strider mod alle retsregler.

De bestemmelser, der omfatter kortlægningsproceduren, vil vi gerne have til at fremstå mere tydeligt, idet vi mener, at nyformuleringerne er noget uklare.

Særlig interesse samler der sig hos CD om genanvendelse samt bortskaffelse af affald. Der er i lovforslaget tale om en væsentlig udvidelse af de nuværende bestemmelser, og det hilser vi med tilfredshed. Der har jo landet over været sat forsøg i gang, i reglen på kommunalt initiativ, som oftest i form af projekter for unge arbejdsløse. Det ville være glimrende, hvis hele landet kom i gang med at løse opgaven, så vi på den måde kunne spare ressourcer og sætte beskæftigelse i gang. En samlet plan kunne eksempelvis hindre det, hr. Tommy Dinesen omtalte, nemlig at vore nedlagte grusgrave bliver fyldt op med affald – vi er begge valgt i Vestsjælland og har arbejdet lidt med de samme sager – for det kan eventuelt senere medføre skadevirkninger for grundvandet.

Med disse kommentarer og forbehold kan CD tilsige en velvillig udvalgsbehandling af begge lovforslag.

Drøbye (RV):

Jeg finder det naturligt ved denne lejlighed at spørge, om miljøbeskyttelsesloven har sikret de kvaliteter i de ydre omgivelser, som er af betydning for menneskers hygiejniske og rekreative levevilkår og for bevarelse af et alsidigt dyre- og planteliv. Det er først og fremmest naturligt, fordi der er tale om et næsten direkte citat af miljøbeskyttelseslovens formålsparagraf.

Hvis man ærligt skal besvare dette spørgsmål, kan svaret kun blive et nej. En sikring har loven ikke givet os. Der er stadig tale om

betydelige negative påvirkninger af både vores sundhed og vores miljøværdier. Vi tager ikke tilstrækkeligt hensyn til vores omgivelser ved indretningen af vores produktion og vores dagligdag. På længere sigt eksisterer der stadig en betydelig trussel imod både levevilkår og naturressourcer.

Denne pessimistiske konstatering kommer i dag ikke alene fra såkaldte dommedagsprofeter – dem har vi jo som bekendt altid haft – den kommer også fra helt officielt hold. Tag f. eks. rapporten »Global 2000, Report to the President«, som udgør en samlet vurdering fra den amerikanske regeringsadministration af fremtidsudsigterne for vore omgivelser og vort miljø. Den er mindst lige så dystre læsning som »Grænser for Vækst«, »Romklubbens Notater« eller andet, der tidligere i debatterne er blevet karakteriseret som dommedagsprofetier. Der er derfor al mulig grund til at fastholde og udbygge en bevist og målrettet dansk miljøpolitik.

Jeg har ikke med disse bemærkninger villet underkende de resultater, miljøministeriet har medtaget i vurderingen af miljøreformen, således som det er fremgået af rapporter og redegørelser. Der er på flere områder opnået resultater. Problemet er blot, at udviklingen på andre områder løber videre og nogle gange løber stærkere videre, samt at de metoder, vi anvender, først og fremmest er afbødende og i nogle tilfælde skaber andre problemer end dem, vi løser.

Jeg skal for at komme lidt nærmere ind på det gøre nogle bemærkninger om de enkelte klassiske elementer: jord, vand og luft.

Vandet først. Både i de salte og i de ferske vande er der helt tydeligt opnået resultater som følge af den omfattende, men – må vi jo erkende – også meget dyre rensningsindsats. Vi kan også for de ferske vandes vedkommende konstatere, at sårbarheden er meget stor, og at vi samtidig har tømt en række vandløb for vand ved de nye kloakeringsmetoder. Endelig udgør overfladevandet et stigende problem med indholdet af næringsstoffer. Ser man på det salte vand, er der også sket en forbedring af vandkvaliteten, men der er betydelig usikkerhed om langtidseffekterne i brakvandene, og på enkelte områder går det rigtig skidt. Det gælder okkerproblemet, men det gælder også usikkerheden og risikoen omkring olie- eller kemikalieaffaldskatastrofer, bl.a. på grund af de stigende